

ČASOPIS S PODOBAMI ZA SLOVENSKO MLADINO.

Štev. 2.

V Ljubljani 1. februarja 1885.

Leto XV.

Lipa pri starem gradu.

Ti le, o lipa! še tu samotariš,
Z gradom jedina pradedá se pariš,
Drug: izgini! je sléherni sléd,
Kar je tu bilo vže dávno popréd.

Malo le listov iz sebe požéneš,
Gineš, razpadaš ter véneš, in véneš:
Vigred pač zate več nema moči,
Ker starodávno ti déblo trohni.

Ali, ko bila košata si, mlada,
K tebi zahájala v senco je rada
Družba veséla, bivalci gradú,
Kojih ostanek je rúšnja zidú.

V tebe se némo jaz starka ozíram,
V čase predávne oči si odpiram;
Ti bi mi znala povédati vsaj
Nezgóde, katore prestál je tvoj kraj.

Tebi so časi še burni odkriti,
Ko je lomástil Aráb siloviti,
Pustóšit deželo in grabiti plén, —
Mnogo prestal je vsled tega Slovén!

In, preživéla si mnoge nezgóde:
Narod tvoj tlačen je bil brez svobóde,
Dom bi tvoj dávno bil róparjev svét,
Da ga ni bránil mnog slávni praded.

Časa koló se zasukne na bolje,
Jénjalo bojno je róparjev pólje,
Ki je krvavo pojílo naš dóm,
Prišel sovrágu je národ v okóm!

Tebi tedaj zgodovina je znana,
Lipa, slovénsko drevó, spoštovana:
V čisli si bila in bodeš nam ti
Vek in na vek, doklèr národ živí! —

V. Škoda.